

OBSAH	ZDRAVÍ A ŽIVOT
PŘEDMLUVA	výšel a života stonobod a lege 1.č 5
ÚVOD	lasquin a jocmna tsonquleymé 9 1.č
1. ODPOVĚDNOST ZA LIJSKÝ ŽIVOT	živoba žibebill ej oč 10 1.č
1.1 Smysl a hodnota lidského života	živoba ax reanbivoqbo isfihos a hñabuvibm 10 1.č
1.2 Počátek lidského života	lmálovoq žibintovat 10 1.č
1.2.1 Původ genotypu	solito žibislač 11 1.č
1.2.2 Fáze rozlišování	zobod žibislač 12 1.č
1.2.3 Vývoj velkého mozku a hominizace	amisiosq a očebil dat 13 1.č
1.2.4 Rozlišení mezi lidským a „humanizovaným“ životem	ovsiba a solitiloq žibintovat 14 1.č
1.3 Předávání lidského života	15 1.č
1.3.1 Odpovědnost za zdraví dítěte před porodem a po narození	vynoxnodi živiti živok 15 1.č
1.3.2 Populační problémy	aditiloq žibintovat 15 1.č
1.3.3 Umělý zásah do lidské plodnosti	urživoč en mucusy žibint 17 1.č
1.4 Potrat	liqasni žibkuole mucusy žibint 22 1.č
1.4.1 Mravní problém a problém zákona	život žibjezqesd žibkuoleen mucusy žibint 22 1.č
1.4.2 Spontánní potrat	žinářmu a tří 23 1.č
1.4.3 „Selektivní“ potrat	žitme ulegma žinářmu 24 1.č
1.4.4 Přerušení těhotenství k záchrane života	hydon e hyd žitameldor 25 1.č
1.5 Činy proti lidskému životu	žuma žekosib 25 1.č
1.5.1 Vina z nedbalosti a neposkytnutí pomoci	žibodova metodativ žinářmu e 26 1.č
1.5.2 Usmrcení nedbalostí	ulizyan žinářads žuma a tov 26 1.č
1.5.3 Sebevražda	žumne an sonsläym ne žadýdy 26 1.č
1.5.4 Vražda a účast na hromadné vraždě	žumne žibjezqesd ob žumne žinářos žibjezqesd 27 1.č
1.5.5 Trest smrti	siznamo žirvixq a sibšisvede 28 1.č

2. ZDRAVÍ A LÉČBA	29
2.1 Smysl a hodnota zdraví a léčby	29
2.1.1 Smyslupnost nemoci a utrpení	29
2.1.2 Co je lidské zdraví?	29
2.1.3 Individuální a sociální odpovědnost za zdraví	30
2.2 Zdravotnická povolání	34
2.2.1 Lékařská etika	34
2.2.2 Etický kodex	36
2.2.3. Vztah lékaře a pacienta	37
2.3 Zdravotnická politika a zdravotní péče	38
2.3.1 Klasický model zdravotnické péče	38
2.3.2 Nové tvůrčí horizonty	38
2.3.3 Zdravotnická politika	39
2.3.4 Klinický výzkum na člověku	40
2.3.5 Klinický výzkum sloužící terapii	41
2.3.6 Klinický výzkum nesloužící bezprostředně terapii	42
3. SMRT A UMÍRÁNÍ	44
3.1 Hledání smyslu smrti	44
3.1.1 Problematika bytí a nebytí	44
3.1.2 Přirozená smrt	45
3.1.3 Je umírání vrcholem svobody?	45
3.2 Život a smrt zbavené smyslu	47
3.2.1 Vyhýbat se myšlence na smrt	47
3.2.2 Nedostatečné začlenění smrti do lékařské praxe	47
3.2.3 Sebevražda a pozitivní eutanazie	48
3.2.4 Povinnost zabránit sebevraždě	50

ISBN 80-7046-700-X

3.2.5 Proti uzákonění pozitivní eutanazie	50
3.3 Okamžik smrti a proces umírání	54
3.3.1 Od srdeční smrti ke smrti mozkové	54
3.3.2 Délka umělého dýchání	55
3.3.3 Překonání smrti	56
3.3.4 Irreverzibilní kóma	61
3.3.5 Orgánové transplantace	61
3.3.6 Právo umírajícího na pravdu	63
3.4 Prodlužovat život, nebo umírání?	64
3.4.1 Novost problematiky	64
3.4.2 Rozlišování řádných a mimořádných prostředků	65
3.4.3 Obětavá péče místo uzdravení	65
LITERATURA	67
DOPORUČENÁ LITERATURA KE STUDIU	68

V konfrontaci s pokusy na lidech v koncentračních táborech během II. světové války se po jejich ukončení ukázala potřeba etického kodexu jako morálního principu vzhledem k dalšemu opravněnímu výzkumu komuných na lidech. Došlo tak k napětí mezi etikou lékařů, kteří bojují za současné zdraví lidí, a etikou badatelů, kteří bojují za zdraví lidí vzhledem k budoucímu medicinskému pokroku. Nordiskejský kódex k ochraně práv a prospěchu jedinců, na nichž se prováděl výzkum, ze 1967 pořídil stanovil, že experimenty na lidech vyžadují v demokratických státech jejich svolost, a k tomu svolení svolený svolas. Tím bylo reagováno na to, že i po válce se konaly pokusy na lidech, kteří o těchto prováděných pokusech ani nevěděli, např. to bylo přeobrat zadužného zájednictví na vojáckých; dále se konaly pokusy na postižených lidech a vězňích, a to na Východě i na Západě. Bylo nutno také zabránit nekontrolovaným pokusům na lidech v používání nových lát. Tím byla narušena lidská důstojnost a mnozí vědci se proto přihlásili k napřevé tohoto neblahého trendu. Tak byla připravena cesta k rozvoji oboru biotiky.

¹ Brov, T., Prüfer, V., Spillor, *Bioethik*, Europäische Verlag, Hamburg 2003, s. 5.

² Hans-Münch, vysoký důstojník SS v Institutu pro hygienu v Osvětimi prohlásil, že můžeme konat pokusy na lidech, kteří bychom jinak míteli provést na košíčkách.